

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Cob/93/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121555353
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:6121555353.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, v sporovej právnej veci žalobcu: Passerati, s. r. o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 52 309 304, právne zastúpený ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: Generali Česká pojišťovna a.s., so sídlom Spálená 75/16, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 45 272 956, konajúci prostredníctvom Generali Poist'ovňa, pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava - mestská časť Karlova Ves, IČO: 54 228 573, o zaplatenie sumy 580,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/22/2022-110 zo dňa 19. mája 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/22/2022-110 zo dňa 19. mája 2022 potvrdzuje.

Žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 580,- Eur spolu s úrokmi z omeškania 5% ročne zo sumy 580,- Eur od 27.02.2021 do zaplatenia, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. Vzhľadom na vykonané dokazovanie a právnu úpravu s poukazom na článok 8 CSP, článok 4 CSP, článok 15 ods. 1, 2 CSP, § 151 ods. 1, 2 CSP, § 186 ods. 2 veta prvá CSP, § 191 ods. 1 CSP, § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka okresný súd žalobe vyhovel.

3. Medzi stranami konania nebolo sporné, že dňa 18.12.2020 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Toyota Rav4, EČV: ZA000SK, ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému SalixMed, s.r.o. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Citroen C3, EVČ: ZA591BL, ktoré v čase dopravnej nehody bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. Vozidlo bol poškodený nútený dať opraviť, pričom počas opravy si prenajal náhradné vozidlo a uzatvoril dňa 04.01.2021 Zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. 3/2021, na základe ktorej si prenajal motorové vozidlo zn. Volkswagen Touareg. Nájom trval od 04.01.2021 do 14.01.2021, po dobu zotrvania vozidla v servise až do doručenia krycieho listu poisťovňou. Po skončení doby nájmu vystavil prenajímateľ nájomcovi faktúru č. 0052021 za prenájom vozidla v dĺžke 11 dní, čo pri dojednanej výške denného nájomného 110 Eur bez DPH/deň za obdobie od 04.01.2021 do 14.01.2021

spolu s jednorazovým poplatkom za pristavenie a prevzatie, predstavovalo spolu 1.240,- Eur bez DPH. Poškodený postúpil svoju pohľadávku na žalobcu dňa 14.01.2021. Žalovaný listom zo dňa 11.02.2021 oznámil žalobcovi, že dňa 11.02.2021 ukončil šetrenie poisťnej udalosti a priznal sumu 660,- eur, nakoľko sadzbu nájomného priznal vo výške 60,- Eur s DPH denne. Žalovaný poskytol plnenie vo výške 660,- Eur žalobcovi dňa 15.02.2021. Uvedené skutkové okolnosti boli nesporné podľa § 151 ods. 1 CSP, pričom zároveň v konaní neexistovala dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti, v nadväznosti na čo okresný súd z týchto vychádzal v súlade s úpravou § 186 ods. 2 veta prvá CSP.

4. Okresný súd posúdil, že v dôsledku Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 14.01.2021 je daná aktívna legitímácia žalobcu, pričom postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy, a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Postúpenie bolo oznámené listom zo dňa 14.01.2021. Zo Zmluvy o postúpení zo dňa 14.01.2021 nepochybne vyplýva predmet - pohľadávka vo výške 1.240,- Eur voči žalovanému, pričom postúpenie v zmysle bodu 4 je odplatné za odplatu vo výške 1.240,-Eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 0052021. V bode č. 5. Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že si vzájomné nároky - úhrada odplaty a úhrada nájomného, započítavajú. (I.č. 9 spisu) Z toho dôvodu okresný súd posúdil, že je daná aktívna legitímácia žalobcu.

5. Zároveň okresný súd mal preukázané, že poškodený dňa 04.01.2021 uzavrel Zmluvu o nájme č. 3/2021, na základe ktorej si prenajal motorové vozidlo zn. Volkswagen Touareg na obdobie od 04.01.2021 do 14.01.2021, čo vyplýva aj z Protokolu o prenájme vozidla. V rámci zmluvy si zmluvné strany dohodli aj poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30 Eur. Po skončení doby nájmu vystavil prenajímateľ nájomcovi faktúru č. 0052021 za prenájom vozidla v dĺžke 11 dní, čo pri dojednanej výške denného nájomného 110 eur za vozidlo Volkswagen Touareg od 04.01.2021 do 14.01.2021 spolu s jednorazovým poplatkom za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla vo výške 30,- Eur, predstavovalo celkovú sumu za prenájom 1.240,- Eur. (I.č. 7-8 obsahu spisu)

6. Z čestného prehlásenia poškodeného zo dňa 14.01.2021 vyplýva, že mal zapožičané vozidlo od žalobcu z dôvodu, že vozidlo bolo z dôvodu poisťnej udalosti v autoservise až do doručenia krycieho listu poisťovňou a nemal k dispozícii iné vhodné vozidlo, pričom prenájom vozidla bol pre poškodeného nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia podnikateľskej činnosti. (I.č. 8)

7. Z Oznámenia o poisťnom plnení zo dňa 11.02.2021 vyplýva, že žalovaný daným listom oznámil žalobcovi, že ukončil šetrenie poisťnej udalosti dňa 11.02.2021, na základe čoho poskytuje poisťné plnenie vo výške 660,- Eur, nakoľko priznal dĺžku prenájmu vozidla v trvaní 11 dní a doba prenájmu NV bola vynásobená sadzbou nájomného za 1 deň prenájmu vo výške 60,- Eur s DPH. Pristavenie a prevzatie vozidla nie je možné priznať, nakoľko táto škoda nie je v príčinnej súvislosti s poisťnou udalosťou. Z rekapitulácie poisťného plnenia vyplývajú náklady za prenájom 1.240,- Eur, náklady nesúvisiace s poisťnou udalosťou 30,- eur a zníženie nákladov na prenájom z dôvodu sadzby nájomného 60,- Eur, 550,- Eur, teda spolu 660,- Eur. (I.č. 11) Z uvedeného oznámenia žalovaného vyplýva, že akceptoval dĺžku prenájmu od 04.01.2021 do 14.01.2021, ale neakceptoval výšku nájomného a určil sadzbu 60,- Eur/deň. Teda nerozporoval poškodenie vozidla, nerozporoval nutnosť nájmu, nerozporoval ani postúpenie pohľadávky poškodeného na žalobcu, keďže dokonca aj dané oznámenie doručoval a adresoval priamo žalobcovi. „Súd zdôrazňuje, že z daného oznámenia vyplýva iba to, že žalovaný nepriznal poplatok za pristavenie a prevzatie, nakoľko má za to, že nejde o škodu v príčinnej súvislosti s poisťnou udalosťou a zároveň priznal dennú sadzbu nájmu 60,- eur, avšak bez akéhokoľvek zdôvodnenia. Teda žalovaný v danom oznámení nerozporoval danú výšku zo žiadneho uvedeného dôvodu, ani porovnateľnosť poškodeného vozidla a náhradného vozidla nebola rozporovaná v danom oznámení.“

8. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný zaplatil priznané plnenie vo výške 660,- Eur.

9. Okresný súd poukázal na rozporné tvrdenia a konanie žalovaného, nakoľko pri poskytnutí poisťného plnenia v oznámení neuviedol žiadny dôvod zníženia dennej sadzby na 60,-Eur/deň, avšak v podanom odpore už uvádzal dôvody zníženia s poukazom na cenníky a na neprimeranosť prenajatého vozidla. Avšak z Oznámenia nevyplýva žiadny dôvod jeho postupu.

10. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že čo sa týka poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30,- Eur, žalovaný ho žalobcovi nepriznal, nakoľko mal za to, že nejde o škodu v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou. Je však nesporné, že daný poplatok bol dohodnutý v Zmluve o nájme a následne bol riadne účtovaný vo faktúre a z faktúry táto položka nepochybne vyplýva. Teda tvrdenie žalovaného, že nevyplýva z faktúry, je zavádzajúce a nezodpovedá skutočnostiam vyplývajúcim z listín. „Súd skonštatoval, že ide o paušalizovaný jednorazový poplatok spočívajúci v nákladoch spojených s prenájomom vozidla. Dojednanie poplatku bolo súčasťou zmluvy. Žalobca uviedol, že poskytuje komplexné služby zahrňujúca administratívu a pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, kedy musí vynaložiť aj náklady na pohonné hmoty a pod. Súd skonštatoval, že predmetný poplatok je súčasťou skutočnej škody vzniknutej v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Daný poplatok je paušalizovaným poplatkom zahrňujúcim služby: pristavenie vozidla a pod. Súd skonštatoval, že daný poplatok je opodstatnený, bol riadne dojednaný v zmluve a nie je dôvod ho nepriznať, či posúdiť zmluvu v tej časti za neplatnú. Dokonca je bežne účtovaný v mnohých požičovniach, čo je súdu známe zo svojej činnosti a vyplýva to aj z predložených cenníkov. Na základe vyššie uvedených skutočností súd zaviazal žalovaného na zaplatenie dané poplatku žalobcovi.“ Žalobca si uplatnil náhradu „nájomu 110,- eur/deň za 11 dní, t.j. 1.210,- eur a jednorazový poplatok vo výške 30,- eur. Teda spolu 1.240,- eur. Z výpočtu výšky plnenia, ktorý je obsiahnutý v oznámení žalovaného zo dňa 11.02.2021, vyplýva, že žalovaný nepriznal sumu 580,- eur, pričom z Oznámenia nesporne vyplýva, že žalovaný priznal plnenie za 11 dní, t.j. 11 dní x 60,- eur/deň = 660,- eur, teda nepriznal jednorazový poplatok a vyššie nájomné, avšak zníženie výšky dennej sadzby ničím neodôvodnil.“

11. Okresný súd v tejto súvislosti v zmysle čl. 2 CSP poukázal na konštatovanie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, že rozsah náhrady, ku ktorej je škodca povinný, je obmedzený hľadiskom účelnosti. Zároveň je potrebné stanoviť výšku škody vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase, výška náhrady je daná vo výške účelne vynaloženej. (R7/1992, 3MCdo/3/2015)

12. Bolo podľa okresného súdu nepochybné, že žalovaný v rámci povinnej zmluvnej poistenia je povinný nahradiť žalobcovi náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla, keďže poškodené vozidlo bolo poškodené v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej vozidlom poisteným u žalovaného, a to s poukazom na § 4 ods. 2 zákona o PZP. Tieto náklady musia byť nutne a účelne vynaložené. Okresný súd skonštatoval, že náklady boli vynaložené aj nutne, aj účelne, nakoľko boli vynaložené počas vykonávania opravy poškodeného vozidla a boli vynaložené vo výške určenej v zmluve.

13. K dennej sadzbe okresný súd uviedol, že táto bola riadne dohodnutá poškodeným so žalobcom v Zmluve o nájme. Žalovaný až pred okresným súdom namietal primeranosť prenajatého vozidla a teda aj dennú sadzbu, keďže prenajaté vozidlo je vyššej triedy než poškodené vozidlo. Medzi stranami nebolo sporné, že prenajaté vozidlo je vyššej triedy, avšak žalobca uviedol, že v tom konkrétnom čase nemal k dispozícii vozidlo tej istej triedy, ako bolo poškodené vozidlo, a preto cenu denného nájmu prispôbil a znížil. Žalovaný však namietal výšku nájomného a mal za to, že nejde o primerané náklady. Zároveň žalovaný predložil cenníky autopožičovní.

14. K predloženým cenníkom autopožičovní okresný súd uviedol, že žalovaný ich okresnému súdu predložil za účelom preukázania nižšieho nájomného. Okresný súd skonštatoval, že cenníky autopožičovní predložené žalovaným nie sú hodnoverným dôkazom na preukázanie primeraných nákladov, nakoľko z predložených cenníkov nie je zrejmé, akého obdobia sa týkajú, dokonca z niektorých ani nevyplýva, ktorých požičovní dané cenníky sú. Zároveň žalovaný v Oznámení žalobcovi neuviedol dôvod zníženia dennej sadzby a ani neodkazoval na žiadne cenníky. Okresný súd ustálil, že žalovaný teda nepreukázal ničím hodnoverným a relevantným výšku dennej sadzby obdobného vozidla v konkrétnom čase. Z predložených cenníkov nie je možné ustáliť skutočnú výšku nájomného, keďže z nich nevyplýva ani časové obdobie, pre ktoré dané ceny platia. Zároveň však je nesporné, že žalovaný pri krátení plnenia a oznámení žalobcovi o plnení, neuviedol žiadny konkrétny cenník, ani inú listinu, na základe ktorej znížil plnenie. Dokonca neuviedol žiadny dôvod krátenia. Je nepostačujúce iba uviesť cenu 60,- Eur/deň bez akéhokoľvek zdôvodnenia. V § 11 cit. zák. je riadne stanovená povinnosť odôvodniť postup, avšak žalovaný uvedené nesplnil.

15. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca taktiež predložil cenníky iných požičovní, z ktorých vyplýva cena pre nájom v spornom období a zároveň aj cena primeraného/

obdobného vozidla a cena nájmu vozidla vyššej triedy. Na základe tohto možno konštatovať, že žalobca skutočne prispôbil cenu nájmu s prihliadnutím na cenu nájmu obdobného vozidla a na cenu nájmu vozidla vyššej triedy, ktoré mal k dispozícii. Okresný súd zdôraznil, že nemožno poškodeného obmedzovať a nútiť, aby po poistnej udalosti, ktorú nezavinil, a bol teda obmedzený v užívaní svojho vozidla vinou iného, zisťoval cenu nájmu a dostupnosť obdobného vozidla po viacerých požičovniach v danom okrese. Žalobca mu vyšiel v ústrety a ponúkol mu síce vozidlo vyššej triedy, keďže obdobné v tom čase nemal k dispozícii, avšak za nižšiu cenu, než je bežne ponúkaná. V prejednávanej veci nejde o bežný prenájom vozidla, ale o nájom v dôsledku poistnej udalosti, kedy poškodený nevie určiť pri uzatvorení zmluvy dobu trvania nájmu, keďže nevie posúdiť dobu opravy. Preto nie je možné prihliadať na sadzby v cenníkoch, ktoré sú rozlišované podľa počtu dní nájmu. Preto aj žalobca určil jednotnú cenu denného nájmu bez ohľadu na trvanie nájmu. Z predložených cenníkov zo strany žalobcu vyplývajú ceny obdobného vozidla v rozmedzí 89 Eur - 105,60 Eur a cena denného nájmu vozidla vyššej triedy je cca 150,- Eur. Vzhľadom na to, že žalobca nemal k dispozícii vozidlo obdobné poškodenému v čase poistnej udalosti /uvedené nebolo medzi stranami sporné, keďže dané tvrdenie nebolo žalovaným rozporované/, poskytol teda vozidlo vyššej triedy, ale za nižšiu sumu, než je bežne ponúkané, keďže, ako uviedol, zohľadnil danú situáciu. A vzhľadom k tomu, že nemožno zaťažovať poškodeného po poistnej udalosti hľadaním vhodnej požičovne, keďže jednak bol obmedzený v užívaní svojho vozidla zavinením iného a jednak ako podnikateľský subjekt predsa nevyhnutne potrebuje vozidlo pre zabezpečovanie svojej podnikateľskej činnosti, tak okresný súd posúdil dané vzniknuté náklady ako nevyhnutné, nutné a primerané. „Pokiaľ žalovaný predkladal cenníky s nižšou sumou, než vyplynuli z cenníkov predložených žalobcov, tak tie cenníky predložené žalovaným nie sú hodnoverné a teda ani relevantné, keďže z nich nevyplýva ani obdobie platnosti daných cenníkov. Súď poukazuje na to, že predložené cenníky mnohých požičovní sa odvíjajú od počtu dní nájmu, kedy nájomca vie uviesť dobu nájmu. Žalobca však nie je klasickou autopožičovňou, keďže poskytuje náhradné vozidlá pri dopravných nehodách a preto fakturuje za každý deň rovnakú cenu po celú dobu trvania nájmu, pretože nájomca - poškodený nevie uviesť dĺžku trvania opravy vozidla. Doba nájmu sa odvíja od vykonania opravy a vydania krycieho listu, resp. poskytnutím plnenia za opravu. Pokiaľ sú aj určité rozdiely v cene medzi požičovňami, nemožno na úkor poškodeného vypočítavať aritmetický priemer. Ten by bol možný pri určovaní škody odhadom, či zisťovaní hodnoty napr. nehnuteľností a pod. Nemožno pre tento prípad určovať cenu nejakým aritmetickým priemerom obvyklých cien obdobných vozidiel v rôznych požičovniach, keďže v danom prípade bolo konkrétne vozidlo, konkrétna zmluva, konkrétny cenník. Nejde o žiadnu imaginárnu hodnotu, cenu nájmu, ale o konkrétnu výšku. Samozrejme nemôže byť neprimeraná, mala by byť v obdobnej výške s inými podobnými cenami. Žalobca preukázal, že cena prenájmu je obvyklá s cenou prenájmu obdobných vozidiel, pričom síce poskytol vozidlo vyššej triedy, keďže obdobné nemal v tom čase k dispozícii, avšak cenu s ohľadom na triedu poškodeného vozidla upravil.“

16. Okresný súd mal za to, že vzhľadom na všetky okolnosti, a to predovšetkým na to, že poškodený bol obmedzený v užívaní svojho vozidla zavinením iného, vozidlo ako podnikateľský subjekt bezodkladne potreboval, a nemožno poškodeného zaťažovať zisťovaním ceny a dostupnosti obdobného vozidla po viacerých autopožičovniach, že cena nájmu bola primeraná po úprave ceny žalobcom. Poskytnuté náhradné vozidlo bolo síce vyššej triedy, ale aj nájomné je obvykle vyššie než poskytol žalobca, ktorý však cenu upravil vzhľadom na triedu poškodeného vozidla a tým zabezpečil primeranosť aj ceny. Okresný súd zdôraznil, že skutočnou škodou je nájomné za prenajaté vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výsledky poisťovne o predpokladanej výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu. Žalovaný teda nepreukázal svoje tvrdenie ohľadom primeranej dennej sadzby nájomného.

17. Pokiaľ žalovaný v Oznámení uviedol dennú sadzbu 60,- Eur, žalovaný toto svoje tvrdenie ničím nepreukázal, ani v danom Oznámení neodkázal na nič konkrétne. Jeho posúdenie o primeranosti ceny 60,- Eur/deň z ničoho relevantného nevychádza a je nutné ho konštatovať ako svojvoľné. Žalovaný ani nepreukázal žiadny relevantný dôvod takého určenia, ničím nepreukázal opodstatnenosť svojho postupu a takého určenia, ani nič nenavrhol. Z predložených listín vyplynulo, že prenájom náhradného vozidla bol pre poškodeného nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinil a nemohol predvídať vznik nákladov. Nutnosť a účelnosť vynaloženia finančných prostriedkov na nájom za dobu opravy vyplýva práve zo skutočnosti, že tieto by nevznikli, keby poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. V dôsledku škodovej udalosti bol poškodený vylúčený z možnosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a tento stav riešil nájmom náhradného vozidla počas obdobia, keď vozidlo bolo v oprave. Poškodený si v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou zapožičal náhradné vozidlo a

žalobca dostatočne vysvetlil a preukázal účelnosť požičania náhradného vozidla. Nepriaznivosť stavu, do ktorého sa poškodený dostal z dôvodu protiprávneho konania poisteného u žalovaného, nemožno u poškodeného umocňovať jeho neprímeraným zaťažovaním v tom, aby hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou opravy alebo cenovo najvhodnejšiu požičovňu vozidiel. Nájomný vzťah bol ukončený dňom vrátenia vozidla zo servisu po doručení krycieho listu.

18. Zdôraznil okresný súd, že poškodený je právnickou osobou, podnikateľským subjektom, takže je prirodzené a bežné, že potreboval vozidlo na plnenie svojej podnikateľskej činnosti. Uvedené vyplýva aj z jeho čestného prehlásenia, pričom súd má za to, že uvedené nie je potrebné ďalej preukazovať, keďže ide o podnikateľský subjekt a v dnešnej dobe je nevyhnutné disponovať s vozidlom, pričom poškodený bol v tomto obmedzený v dôsledku škodovej udalosti. Žalovaný poskytol plnenie bez akejkoľvek ďalšej námietky okrem namietania výšky dennej sadzby nájmu. V Oznámení o poistnom plnení žalovaný však neuviedol žiadny dôvod takého krátenia a takého jeho postupu, teda jeho postup je svojvoľný a bez akéhokoľvek základu, teda žalovaný nepreukázal správnosť svojho postupu.

19. V zmysle ustálenej súdnej praxe škodca je povinný nahradiť škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Zaplatením požičovného sa zmenší majetkový stav poškodeného. Škodou je požičovné zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, ak prevyšuje výdavky spojené s užitím vlastného vozidla. Aplikácia zákona o cestovných náhradách pri určovaní výšky náhrady za nájom je vylúčená. (R7/1992, R5/1978, R71/1971, R12/1991) Pri zohľadnení všetkých skutočností toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z.z. a podľa všeobecných hmotno-právnych ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 CSP. Okresný súd vykonané dokazovanie hodnotil v zmysle § 191 CSP podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a na zákonné ustanovenia, okresný súd posúdil skutkovú a právnu dôvodnosť žaloby tak, ako vyplýva z výrokovej časti tohto rozhodnutia. Žalobca preukázal všetky svoje tvrdenia. Je nepochybné, že poškodený si zapožičal vozidlo na základe písomnej zmluvy s riadne dohodnutou cenou nájmu, a to po dobu zotrvania opravy vozidla (pričom dĺžka nebola poškodeným ovplyvniteľná), a tieto náklady spojené s nájmom sú v zmysle ustálenej judikatúry škodou spočívajúcou vo vynaložení nákladov poškodeného na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou a nemožno nepriaznivosť stavu umocňovať u poškodeného jeho neprímeraným zaťažovaním v tom, aby v sieti opravovní zisťoval a hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou vykonania opravy, prípadne zaťažovať poškodeného tým, aby počas opravy poškodeného vozidla zisťoval napr. cenu nájmu iných subjektov. Takým prístupom by bol poškodený neprímerane a nedôvodne zaťažovaný, zvlášť na to, že on bol ten poškodený bez vlastného zavinenia. Okresný súd nezistil žiadny dôvod neposkytnúť poškodenému, resp. žalobcovi náklady nájmu v plnej výške a posúdil, že skutočná výška škody v zmysle § 442 Občianskeho zákonníka je aj žalovaná istina - náklady spojené s odstraňovaním následkov poškodenia, medzi ktoré v zmysle ustálenej súdnej praxe patria aj náklady za prenájom motorového vozidla. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti je podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený užívať svoje motorové vozidlo, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu, v dôsledku čoho si musel prenajať vozidlo - až do vydania vozidla. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca žalovaného. Poškodený nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať lacnejšiu požičovňu a podrobne skúmať podmienky. „Bolo by absurdné požadovať od poškodeného, ktorý je poškodením inou osobou obmedzovaný v jeho vlastníckom práve, aby pri zabezpečení náhradného vozidla sa „zdržoval“ hľadaním a porovnávaním viacerých požičovní.“ Poškodený by síce nemal pristúpiť k akejkoľvek cene a k prenajatiu akéhokoľvek vozidla, avšak v danom prípade došlo k poškodeniu vozidla zavinením iného, pričom poškodený bol tak obmedzený v užívaní jeho vozidla, ktoré nevyhnutne potreboval pri svojom podnikaní a preto v tejto svojej situácii prijal náhradné vozidlo aj vyššej triedy, nakoľko obdobné k dispozícii v požičovni nebolo a vzhľadom na podnikateľskú činnosť sa nemohol zdržiavať zisťovaním po iných požičovniach ohľadom dostupnosti a výšky nájmu. Žalobca výšku nájmu prispôbil trhu a triede poškodeného a

poskytnutého vozidla, čím podľa posúdenia okresného súdu bola zabezpečená primeranosť výšky nájomného vzhľadom na všetky dané skutočnosti.

20. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že žalovaný svojvoľným vlastným určením stanovil výšku plnenia na základe svojvoľného určenia výšky dennej sadzby nájomného, pričom žiadnym spôsobom nepreukázal opodstatnenosť takého určenia a po vykonanom dokazovaní sa zistil jeho postup ako nepreukázaný, nesprávny a neopodstatnený.

21. S poukazom na § 11 ods. 6, 8 zák. č. 381/2001 Z.z., a vykonané dokazovanie okresný súd posúdil, že žalovaný si nespĺnil všetky povinnosti ohľadom nepeňažného plnenia, keďže neuviedol, z akých dôvodov nebola uplatnená výška priznaná v plnom rozsahu. Žalovaný neposkytol písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť plnenie, resp. pre ktoré znížil poistné plnenie, ale bez akéhokoľvek riadneho vysvetlenia priznal plnenie iba v rozsahu dennej sadzby 60,- Eur. Uvedenie, že doba prenájmu bola vynásobená sadzbou nájomného za jeden deň prenájmu vo výške 60 Eur, je nepostačujúca a v žiadnom prípade nie je možné uvedené posúdiť ako riadne vysvetlenie dôvodov. Žalovaný si teda nespĺnil povinnosti v zmysle § 11 ods. 6 cit. zák., preto žalobcovi vznikol nárok na úroky z omeškania. Žalobcovi okresný súd priznal úroky z omeškania tak, ako si ich uplatnil, t.j. od nasledujúceho dňa po uplynutí 15 dní od skončenia šetrenia, pričom výšku úrokovej sadzby súd osobitne nedokazoval s poukazom na ustanovenia CSP a posúdil ju ako primeranú.

22. Hoci okresný súd posúdil, že nárok na úroky z omeškania žalobcovi vznikol, nakoľko žalovaný si nespĺnil povinnosť podľa § 11 ods.6 cit. zák., tak okresný súd zároveň zdôraznil, „že pokiaľ bol vyslovený názor NS SR ohľadom úrokov z omeškania v obdobných prípadoch, a to v rozhodnutí NS SR zo dňa 22.11.218, sp.zn. 3Cdo/145/2017, súd poukazuje na rozhodnutie ÚS SR, sp.zn. III.ÚS 309/23020-33 zo dňa 14.10.2021, ktorým uvedené rozhodnutie NS SR bolo zrušené a vrátené na ďalšie konanie s tým, že ÚS SR vyslovil záver, že právny názor v napadnutom rozhodnutí je postavený na zjavnej chybe v právnom posúdení, pričom poukázal na smernicu č. 200/26/ES, ktorá výslovne vyžaduje, aby sa zabezpečilo, že poškodenej strane budú vyplatené aj úroky. V opačnom prípade každý škodca by mohol tak logicky oddialiť riešenie škody „odkazom na súd“ a neprijateľnosť takejto konštrukcie umocňuje aj predstava, že „čím dlhší proces, tým lepšie pre škodcu“. Trojmesačná zákonná lehota na vybavenie poistného plnenia a na to nadväzujúca 15-dňová lehota na plnenie podľa ZoPZP má svoje opodstatnenie v záujme dôsledného vyšetrenia poistnej udalosti, no nepredstavuje žiadnu liberáciu škodcu od platenia príslušenstva pohľadávky. S poukazom na vyslovený názor ÚS SR v danom rozhodnutí, súd si neosvojil názor NS SR uvedenom v jeho rozhodnutí zo dňa 22.11.218, sp.zn. 3Cdo/145/2017 aj pre prípad, že by žalovaný splnil povinnosti podľa § 11 ods.6 cit.zák., pričom toto rozhodnutie bolo zrušené a preto sa súd odklonil od jeho záverov. Zároveň však je nutné zdôrazniť, že v danom prípade je nesporné, že žalovaný nespĺnil svoju povinnosť v zmysle § 11 ods.6 cit.zák., keďže neodôvodnil zníženie plnenia a uvedenie iba, že ide o neprimerané náklady, avšak bez ďalšieho zdôvodnenia, nepostačuje pre naplnenie daného zákonného ustanovenia, teda pre riadne zdôvodnenie, a preto žalobcovi vznikol nárok aj na úroky z omeškania.“ O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1, 2 CSP.

23. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý namietal že prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň vec nesprávne právne posúdil čím boli naplnené odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP. Žalovaný nenamietal, že predmetnú pohľadávku mal poškodený voči žalovanému ako poisťovateľovi titulom náhrady škody, ktorá jemu vznikla v súvislosti so škodovou udalosťou, ku ktorej došlo dňa 18.12.2020, pri ktorej bolo prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného poškodené jeho motorové vozidlo zn. TOYOTA RAV4 s EČV: ZA OOO SK (ďalej aj „poškodené vozidlo“), v dôsledku čoho si od žalobcu zmluvou o nájme č. 3/2021 zo dňa 04.01.2021 zapožičal náhradné motorové vozidlo zn. VW Touareg na obdobie od 04.01.2021 do 14.01.2021. Zmluvné strany sa dohodli na nájmomnom vo výške 110,- Eur bez DPH za 1 deň nájmu. Nenamietal ani to, že žalobca svoju aktívnu legitímáciu opiera o zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorú dňa 14.1.2021 uzavrela spoločnosť SalixMed, s.r.o., IČO: 47247941, M. R. Štefánika 840/41, 010 01 Žilina (ďalej aj len ako „poškodený“) so žalobcom, podľa ktorej mal poškodený postúpiť žalobcovi pohľadávku vo výške 1.240,- Eur vrátane príslušenstva. Žalovaný na základe Oznámenia škodovej udalosti, zisteného rozsahu poškodenia a ďalších podkladov v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. v platnom znení o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“) žalovaný dňa 11.02.2021 ukončil šetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti

poskytnúť poisťné plnenie a listom z toho istého dňa poškodenému oznámil, že mu bude poskytnuté poisťné plnenie za prenájom náhradného vozidla vo výške 660,- Eur. Žalovaný v rámci likvidácie poisťnej udalosti dospel k záveru, že náklady vo výške 580,- EUR nie sú oprávnené.

24. V odvolaní žalovaný namietal, že prvostupňový súd pri hodnotení dôkazov a ustálení skutkového stavu vychádzal len z tvrdení žalobcu, pričom nekonfrontoval predmetné vyjadrenia žalovaného. Súd vo svojom odôvodnení bez bližšieho zdôvodnenia ustálil skutkový stav nasledovne: „Žalovaný akceptoval dĺžku prenájmu od 4.1.2021 do 14.1.2021, ale neakceptoval výšku nájomného a určil sadzbu 60,- Eur/deň. Teda nerozporoval poškodenie vozidla, nerozporoval nutnosť nájmu, nerozporoval ani postúpenie pohľadávky poškodeného na žalobcu, keďže dokonca aj dané oznámenie doručoval a adresoval priamo žalobcovi.“

25. V odvolaní žalovaný uviedol, že prvostupňový súd mal v zmysle ods. 17 predmetného rozsudku preukázané a nesporné, že poškodený dňa 14.1.2021 uzavrel zmluvu o postúpení pohľadávky, a tým je daná aktívna legitímácia žalobcu. Podľa žalovaného neobstojí konštatovanie okresného súdu, že žalovaný nerozporoval postúpenie pohľadávky poškodeného, keď sám žalovaný vôbec túto skutočnosť vo svojich vyjadreniach nenamietal a už pri šetrení škodovej udalosti mal vedomosť o postúpení pohľadávky na žalobcu. Zároveň mal prvostupňový súd tieto skutkové okolnosti za nesporné, pričom v konaní neexistovala dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Bolo nepochybné, že plnenie poskytované poškodenému z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je náhradou škody, ktorú poisťovateľ uhradza poškodenému za škodcu. Nikto žalobcovi, resp. poškodenému nezapiera jeho právo na slobodný výber autopožičovne, no ak tento nebude vybratý s ohľadom na to, aby sa predchádzalo vzniku (rozšíreniu) ďalšej škody, musí žalobca znášať riziko, že mu budú vyplatené len primerané náklady, a nie všetky vynaložené.

26. V odvolaní žalovaný k predloženým dôkazom a tvrdeniam žalobcu uviedol, že nie je možné overiť tvrdenia žalobcu, že v čase zapožičania motorového vozidla nemal k dispozícii vozidlo tej istej triedy, ako bolo poškodené vozidlo, preto cenu denného nájmu vozidla žalobca prispôobil a znížil. Žalovanému nie je zrejmé podľa akých kritérií žalobca stanovil nájomné práve vo výške 110,- Eur. Zároveň nie je možné ceny denného nájmu žalobcu ani overiť, nakoľko nie sú dostupné na internete. V neposlednom rade priznaná výška denného nájmu nezodpovedá triede poškodeného vozidla. Žalovaný má za to, že ak by prvostupňový súd zohľadnil tvrdenia žalovaného a rozhodoval by na základe vykonaných dôkazov, žalobu mal zamietnuť, nakoľko žalovaný uhradil žalobcovi denné nájomné vo výške 60,- Eur podľa prieskumu na trhu, ku ktorému pristúpil žalovaný v rámci šetrenia škodovej udalosti a postupoval pri jej šetrení s odbornou starostlivosťou. „Žalovaný v rámci prieskumu trhu prenájmu náhradných vozidiel, predložil prvostupňovému súdu cenníky za prenájom motorových vozidiel rovnakého typu vozidla a obdobných motorových vozidiel ako bolo poškodené vozidlo, ktoré boli v tom čase dostupné na trhu, a ktoré preukazujú, že sa denný nájom pre daný typ vozidla pri zohľadnení dĺžky nájmu 11 dní pohyboval v danom období v rozmedzí od 48,- EUR do 60,- EUR. Taktiež si žalovaný dovoľuje upriamiť pozornosť na to, že čím je dĺžka prenájmu väčšia, tým je nižšia suma denného nájmu. Nakoľko žalovaný priznal prenájom za 11 dní, spravil si prieskum trhu týkajúci sa prenájmu daného typu vozidla v danom regióne za cca 11 dní. Žalovaný zároveň v rámci šetrenia predmetného nároku porovnával cenníky aj z ďalších regiónov, ktoré taktiež v konaní doložil. Žalovaný nemôže súhlasiť s tým, že predložené cenníky nemožno považovať za hodnoverné. Práve naopak, cenníky sú verejne dostupné a z predmetných cenníkov je možné určiť z akého obdobia sú a je z nich súčasne zrejmé z akých požičovní sú. Žalovaný trvá na tom, že predložené cenníky preukazujú, že nájom pre daný typ vozidla bol nižší ako uvádza žalobca. Predmetné cenníky predložené žalovaným preukazujú, že cena, ktorú priznal žalovaný bola primeraná cenám v danom regióne, resp. to bola obvyklá cena v danom regióne. S danými cenníkmi sa prvostupňový súd v rozsudku vôbec nezaoberal.“

27. V odvolaní žalovaný uviedol, že okresný súd priznal denný nájom vo výške 60,- EUR ako cenu najdrahšej požičovne, ktorej cenník bol dostupný v čase likvidácie škodovej udalosti, teda z predmetného jasne vyplýva, že žalovaný nehľadal najlacnejšie autopožičovne. Podľa názoru žalovaného nemožno súhlasiť s konštatovaním súdu, že žalovaný svojvoľným určením stanovil výšku plnenia na základe svojvoľného určenia výšky dennej sadzby nájomného. Žalobca neprispôobil sumu denného nájomného trhu ani triede poškodeného vozidla, ale svojvoľne si určil výšku nájomného, čím nemohla byť zabezpečená primeranosť výšky nájomného tak ako tvrdil okresný súd. Poškodené motorové vozidlo zn. TOYOTA RAV4 je zaradované do nižšej triedy motorových vozidiel ako zapožičané motorové vozidlo

zn. VW Touareg. Napriek tomu, že obe uvedené motorové vozidlá patria do kategórie kompaktných crossoverov, kategórie SUV, je potrebné prihliadnúť na skutočnosť, že aj pri samotnej kategórii SUV sú rozdiely pri jednotlivých modeloch. Zapožičaný model VW Touareg ktorý patrí do vyššej triedy /premium triedy, kategórie SUV, je vyššia rada ako poškodené motorové vozidlo TOYOTA RAV4/.

28. V neposlednom rade z ustálenej judikatúry jasne vyplýva, že zodpovedný subjekt je povinný nahradiť náklady za náhradné vozidlo len v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie (nájom) náhradnej veci, zodpovedajúcej parametrom pôvodnej veci. Z uvedeného teda vyplýva, že poškodený má nárok len na náhradu za prenájom vo výške zodpovedajúcej cenám za prenájom motorových vozidiel v zodpovedajúcej kategórii, t. j. v tomto prípade motorových vozidiel v strednej triede, kategórie SUV. Žalovaný preto uhradil denné nájomné v zmysle cien denného nájmu pre príslušnú triedu poškodeného vozidla. Pri určení rozsahu náhrady škody nie je daný žiadny zákonný predpoklad pre zvýhodnenie poškodeného. Vzhľadom na to nemôže byť rozsah náhrady škody ovplyvnený subjektívnymi okolnosťami. Rozsah náhrady škody pri prenajatom náhradnom motorovom vozidle je obmedzený hľadiskom účelnosti a nutnosti. Skutočnú škodu treba stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Výška náhrady škody nie je daná čiastkou skutočne vyplatenou v akejkoľvek výške. Skutočná škoda je limitovaná čiastkou účelne vynaloženou. Zároveň výška náhrady škody má byť stanovená vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase. Žalovanému ďalej nie je zrejmé ako sa ceny za denné nájomné u žalobcu menia vzhľadom na zmeny podmienok na trhu (hospodárska kríza), pričom je logické, že ceny vzhľadom na zlepšenie ekonomického prostredia a veľkej konkurencie v rámci okresu Žilina budú nižšie. Predmetné je zrejmé aj z verejne dostupných cenníkov, ktoré predložil žalovaný, a ktoré sú v nižšej výške ako uvádza žalobca. Vzhľadom na vyššie uvedené preto uvádzal, v čom spočívajú nesprávne skutkové tvrdenia. Pod skutočnú škodu sa majú zaradiť výlučne účelne vynaložené (primerané) náklady a nie všetky náklady, ktoré vzniknú poškodenému (žalobcovi).

29. Žalovaný v odvolaní uviedol, že v ods. 23. napadnutého rozsudku okresný súd uviedol: „Čo sa týka poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30,- EUR, žalovaný ho žalobcovi nepriznal, nakoľko mal za to, že nejde o škodu v príčinnej súvislosti s poisťovnou udalosťou. Je však nesporné, že daný poplatok bol dohodnutý v Zmluve o nájme a následne bol riadne účtovaný vo faktúre a z faktúry táto položka nepochybne vyplýva. Teda tvrdenie žalovaného, že nevyplýva z faktúry, je zavádzajúce a nezodpovedá skutočnostiam vyplývajúcim z listín.“ Žalovaný namietal, že v žiadnom vyjadrení nepoukazyval na skutočnosť, že poplatok za pristavenie vozidla nevyplýva z faktúry, a preto nemožno súhlasiť s názorom súdu, že tvrdenie žalovaného by malo byť zavádzajúce a nezodpovedá skutočnostiam vyplývajúcim z listín. Žalovaný poukazyval práve na to, že žalobca poskytuje svojim klientom prenájom vozidla, resp. v predmete podnikateľskej činnosti má žalobca okrem iného uvedené, že poskytuje prenájom huteľných vecí. Žalovaný má za to, že predmetným poplatkom neposkytuje žalobca svojim klientom žiadnu službu, je samozrejmosťou, že keď poskytuje svojim klientom prenájom huteľných vecí, t.j. aj motorového vozidla, tak že je potrebné predmetné motorové vozidlo pristaviť, resp. odovzdať a následne po ukončení prenájmu odobrať, resp. naspäť prevziať. Klient pri nájme vozidla nedostáva nejakú protihodnotu za účtovaný poplatok. Nie je preto dôvod si uvedené pristavenie a odobratie vozidla účtovať ako špeciálny poplatok. „K uvedenému si žalovaný dovoľuje poukázať na rozhodnutie Okresného súdu Žilina č. k. 14C/34/2020-83 zo dňa 11. marca 2021 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/95/2021 zo dňa 28.2.2022, v ktorom súd vyslovil právny názor, že nepovažuje poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla za účelne vynaložený. Súd poukázal na skutočnosť, že žalobca poskytuje klientom v spojitosti s prenájomom náhradného vozidla komplexné služby, vrátane administratívy a zároveň pristavenia a prevzatia vozidla, pričom nevymedzuje žiaden racionálny a hlavne z pohľadu primeranosti relevantný dôvod, prečo práve za prevzatie a prípravu vozidla má byť hradený aj samostatný poplatok mimo platbu za celú službu.“ Pri výbere autopožičovne by sa poškodený nemal zaviazat' na úhradu hocikájakých poplatkov bez náležitej protislužby. Poškodený si vybral pri prenájme vozidla práve spoločnosť žalobcu a zaviazal sa na úhradu aj daného poplatku. V zmysle judikatúry sa však uhrádza poškodenému len skutočná škoda, t. j. náklady, ktoré boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie či nájom náhradného vozidla. Z tohto dôvodu poisťovateľ, ktorý uhrádza škodu za poisteného, nie je povinný uhradiť takéto náklady poškodenému a tým pádom žalobcovi.

30. Namietal v odvolaní žalovaný, že „okresný súd nesprávne právne posúdil vec tým, že neaplikoval na uvedený právny vzťah § 415 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je každý povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí. V zmysle

ustanovenia § 442 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).“ V prípade výberu autopožičovne poškodeným, ktorej ceny za poskytnuté služby presahujú ceny štandardné pre daný región, takéto jeho konanie nemožno považovať za konanie v súlade s prevenčnou povinnosťou podľa ust. § 415 Občianskeho zákonníka, a preto musí znášať spomínané riziko, že tie náklady, ktoré prevyšujú primerané náklady v danom mieste a čase, mu nebudú uhradené v rámci poskytnutého plnenia poisťovateľom.“ Ak by sa pripustil záver, že poškodený má právo prenajať „hocijaké“ motorové vozidlo, ktoré teda nezodpovedá parametrom poškodeného motorového vozidla (pôvodnej veci), uvedené by bez právneho dôvodu znevýhodňovalo žalovaného (a contrario zvýhodňovalo žalobcu). Zároveň by bolo takéto konanie v rozpore s ustálenou judikatúrou. Každý je povinný zachovávať vždy taký stupeň pozornosti, ktorý možno od neho vzhľadom na konkrétnu časovú a miestnu situáciu rozumne požadovať (Rozsudok Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 25 Cdo 1369/2006). Vzhľadom na to, že poškodený si mal prenajať vozidlo, ktoré zodpovedalo parametrom poškodenému motorovému vozidlu, konanie žalobcu nebolo v súlade s jeho prevenčnou povinnosťou predchádzať zvyšovaniu vzniknutej škody. „Nesprávnosť právneho posúdenia vyplýva z toho, že súd pripustil záver, v ktorom uviedol, že náklady na zapožičanie náhradného motorového vozidla možno považovať za skutočnú škodu ako ujmu v majetkovej sfére poškodeného, ktorá nastala v súvislosti so škodovou udalosťou a nemôže byť žiadnym spôsobom závislá od správania poškodeného po škodovej udalosti, predmetné tvrdenie však je v rozpore s vyššie uvedeným citovaným ustanovením Občianskeho zákonníka.“ Podľa žalovaného je správne právne posúdenie také, v ktorom sa bude vykladať § 415 Občianskeho zákonníka tak, že osoba, ktorá mala dostatok informácií o tom, že hrozí zvýšenie vzniknutej škody (teda o ďalšie náklady, ktoré by inak nevznikli), mala povinnosť si počínať tak, aby zabránila zvyšovaniu tejto škody. Predmetná škodová udalosť bola ukončená v súlade s platnými právnymi predpismi a žiadal, aby Krajský súd v Žiline ako odvolací súd vyhlásil rozsudok, ktorým zmení napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa tak, že podanú žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%, alternatívne aby odvolací súd po prejednaní veci vyhlásil uznesenie, ktorým zruší napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

31. K doručenému odvolaniu žalovaného (č.l. 132 spisu) sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti ani nepredložil dôkazy, ktoré by viedli k spochybneniu správnosti skutkových zistení a právnych záverov súdu prvého stupňa. Odvolanie je len prejavom nesúhlasu žalovaného s rozsudkom, postoj žalovaného však nemá vecné ani právne opodstatnenie. Napadnuté rozhodnutie považoval žalovaný za vecne správne, okresný súd sa dôsledne vysporiadal s predmetom konania a plne sa stotožnil s názorom okresného súdu obsiahnutým v odôvodnení rozhodnutia, preto nebol dôvod na jeho zrušenie alebo zmenu a navrhol, aby okresný súd napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne. Všetky dôvody uvedené v odvolaní, pre ktoré malo dôjsť k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci už boli uplatnené počas prvoinštančného konania a súd sa s nimi v odôvodnení dôsledne vysporiadal. Žalovaným prezentované skutkové a právne okolnosti v jeho odvolaní podľa žalovaného neodôvodňujú zmenu rozhodnutia alebo zamietnutie uplatneného nároku. Okresný súd sa podrobne vysporiadal so všetkými spornými skutočnosťami a odôvodnenie rozsudku plne zodpovedá všetkým požadovaným náležitostiam v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Nespokojnosť odvolateľa s hodnotením priebehu a výsledku konania a s právnym posúdením súdu prvej inštancie v rámci rozhodnutia o peňažnom nároku, pokiaľ sú dostatočne dodržané zákonné limity preskúmateľnosti a zrozumiteľnosti dôvodov rozhodnutia, netvorí opodstatnený dôvod odvolania. „Vo vzťahu k účelnosti vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla poukazujeme na závery odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 13Cob/110/2017, podľa ktorých: „... poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody, v konečnom dôsledku z titulu dopravnej nehody bol poškodenému vnútený stav, keď nemožnosť využívať vlastné motorové vozidlo riešil požičaním náhradného vozidla a cenu za prenájom požičaného vozidla po dobu opravy svojho vozidla, ktorú vyplatil, uplatňoval v súdnom spore, ktorá cena zodpovedala výdavkom, ktoré poškodenému, resp. právnemu predchodcovi žalobcu vznikli, ktoré by inak nenastali, ak by mohol používať svoje vlastné vozidlo“. V prejednávanom spore je určujúca skutočnosť, že sa poškodený dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinenej klientom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia a slobodného vôľového konania. Poškodený prenájomom náhradného motorového vozidla len riešil dôsledky zapríčinené poistnou udalosťou a odstraňoval nepriaznivý stav.“ Argumentáciu a tvrdenie žalovaného o tom, že ak by okresný súd zohľadnil jeho tvrdenia a rozhodoval by na základe vykonaných dôkazov, mal žalobu zamietnuť, považoval za zavádzajúce

a subjektívne. Súd prvej inštancie rozhodol na základe vykonaných dôkazov, avšak skutočnosť, že tieto vyhodnotil v neprospech žalovaného nezakladá automaticky záver o nesprávnosti skutkových zistení. Vo vzťahu k posúdeniu ceny za nájom zapožičaného vozidla zo strany okresného súdu, žalobca uviedol, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam, pričom poukázal na rozsiahlu judikatúru slovenských súdov v skutkovo a právne rovnakých veciach, ktorou je jednoznačne ustálené, že v takomto prípade poškodený nie je povinný zisťovať si ceny na trhu a hľadať tak najlacnejšiu požičovňu resp. najlacnejšie motorové vozidlo. Z hľadiska posúdenia nutnosti a účelnosti je podstatné iba to, či výška denného nájomného výrazne neprekračuje výšku obvyklej ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase za porovnateľné osobné motorové vozidlo. „...Každopádne prieskum trhu prostredníctvom internetových cenníkov, na ktorý sa odvoláva žalovaný, nemožno považovať za jediné východisko pri určovaní účelnej ceny za prenájom náhradného vozidla, keďže pri dlhšom trvaní nájmu poskytujú niektoré požičovne zľavu z nájomného, pričom je nutné prihliadať aj na to, že je rozdiel medzi prenájomom na vopred známe konkrétne obdobie trvania nájmu a medzi prenájomom na neurčitú dobu, keď nie je zrejmé ako dlho bude nájom trvať. Cenu nájmu pritom môžu ovplyvniť aj ďalšie faktory ako model a výbava motorového vozidla, rok jeho výroby, počet najazdených kilometrov a pod. Žalovaným vykonaný prieskum trhu nemožno považovať za objektívny tiež z dôvodu, že predmetné požičovne poskytujú svoje služby v iných regiónoch, zatiaľ čo v danom prípade došlo ku škode v meste Žilina, ktoré je tiež sídlom poškodenej spoločnosti.“ V rámci svojich písomných podaní žalobca okrem iného uviedol, že postup žalovaného, pri ktorom posúdil primeranú výšku denného nájomného v závislosti od dĺžky trvania prenájmu nie je správny. V prejednávanej veci totiž poškodený ani žalobca nevedeli vopred určiť dĺžku nájmu, keďže poškodené vozidlo bolo umiestnené do opravy, a preto si prenajal vozidlo na dobu neurčitú pri dohodnutí pevnej ceny denného nájmu bez ohľadu na to, koľko bude nájom trvať. Práve táto skutočnosť spôsobuje značné rozdiely medzi cenami, resp. cenníkmi predloženými žalobcom a žalovaným. Cenové ponuky žalovaného sú ponuky autopožičovni iného typu než je žalobca, nakoľko tieto poskytujú vozidlá na vopred presne určené časové obdobie. Žalobca naopak poskytuje náhradné vozidlo práve v prípade dopravnej nehody, kedy nie je zrejmé, ako dlho bude poškodené vozidlo v opravovni. Vzhľadom k uvedenému považoval napadnuté rozhodnutie okresného súdu za správne, pričom poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.01.2020, sp. zn. 13Cob/155/2019. Žalobcom účtovaná výška denného nájomného je cenou primeranou, a teda uplatnený nárok žalobcu nijako neprekračuje výšku obvyklej ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase za porovnateľné osobné motorové vozidlo. Za odôvodnený a opodstatnený je nutné považovať i jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, keďže ide o poplatok priamo súvisiaci s prenájomom vozidla. V zmysle ustálenej súdnej praxe je škodca povinný nahradiť škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou. Poškodený jednorazový poplatok nesporne uhradil, a tak mu vznikla z titulu tejto úhrady v súvislosti s dopravnou nehodou škoda, ktorá je podľa žalobcu jednoznačne krytá poistným plnením. Je všeobecne akceptovateľné, že prenajímateľovi vznikajú náklady v súvislosti s odovzdaním, prevzatím a prípravením vozidla očisteného pre ďalšieho klienta. Je síce prirodzené predpokladať starostlivosť každého vlastníka o svoje vozidlo, resp. v podobných prípadoch starostlivosť poškodeného ako držiteľa o náhradné vozidlo, ktorý navyše má povinnosť vrátiť vozidlo v stave, v akom mu bolo odovzdané. V skutočnosti je však žalobca nútený zabezpečiť čistenie vozidla po skončení každého jedného nájmu, keďže po užívaní vozidla poškodeným sú na vozidle známky používania a bežného, v závislosti od okolností buď väčšieho alebo menšieho znečistenia. Z toho dôvodu je úplne prirodzené, že nielen žalobca, ale aj iné autopožičovne fakturujú spolu s nájmom poplatok za služby nevyhnutne spojené s nájmom. Poplatok uplatňovaný zo strany žalobcu nie je v rozpore s obchodnými zvyklosťami, zásadami poctivého obchodného styku alebo dobrými mravmi, pričom výška poplatku v spojení s výškou nájmu nie je výrazne vyššia ani neprekračuje obvyklé nájomné. Nesúhlasil so žalovaným, že na predmetný nárok sa vzťahuje prevenčná povinnosť poškodeného podľa § 415 Občianskeho zákonníka. Nárok poškodeného, resp. žalobcu je možné skúmať iba z hľadiska jeho dôvodnosti, teda preukázania nutnosti a účelnosti nákladov a nie je možné akceptovať argumentáciu žalovaného, keďže z ničoho nevyplýva, že by prenájom náhradného vozidla za vysoké ceny predstavoval porušenie prevenčnej povinnosti. Ustanovenie § 415 Občianskeho zákonníka tak v danej situácii nie je aplikovateľné. Zákon č. 381/2001 Z.z. ani ustanovenia Občianskeho zákonníka neupravujú vo vzťahu k poškodenému žiadnu povinnosť vo zvýšenej miere prihliadať na výšku nákladov poisťovacej spoločnosti, hradiacej vzniknutú škodu. Poškodený sa prenájomom náhradného motorového vozidla za cenu, ktorá nezodpovedá predstávám žalovaného nikdy nemôže dopustiť protiprávneho

konania, čím by údajne žalovanému mala vzniknúť škoda. Vylučuje to vzťah medzi žalovaným a poškodeným, vyplývajúci z povinného zmluvného poistenia.

32. K doručenému vyjadreniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že naďalej zotráva na svojich predchádzajúcich písomných vyjadreniach a podanom odvolaní. Žalobca do konania predložil rovnako cenníky, ktoré sú verejne dostupné, a tak neobstojí názor, že cenníky predložené žalovaným nemožno považovať za hodnoverné, keď rovnako ako žalobca predložil cenníky, ktoré boli v čase likvidácie škodovej udalosti verejne dostupné a až následne sám žalobca predložil do konania cenníky, ktoré nie sú jeho cenníkmi a nezodpovedajú cene, ktorú určil, čím neprispôsobil sumu denného nájmu trhu ani triede poškodeného vozidla, ale svojvoľne si určil výšku nájomného, čím nemohla byť zabezpečená primeranosť výšky nájomného. Prvostupňový súd sa ďalej vôbec nezaoberal otázkou, či je suma denného nájomného, ktorú si žalobca zmluvne dojednal s poškodeným primeraná pre daný typ poškodeného vozidla pri zohľadnení dĺžky nájmu 11 dní. Plnenie poskytované poškodenému z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je náhradou škody, ktorú poisťovateľ uhradza poškodenému za škodcu. Nikto žalobcovi, resp. poškodenému nezapiera jeho právo na slobodný výber autopožičovne, no ak tento nebude vybraný s ohľadom na to, aby sa predchádzalo vzniku (rozšíreniu) ďalšej škody, musí žalobca znášať riziko, že mu budú vyplatené len primerané náklady, a nie všetky vynaložené. Žalovaný priznal denný nájom vo výške 60,- Eur ako cenu najdrahšej požičovne, ktorej cenník bol dostupný v čase likvidácie škodovej udalosti, teda z predmetného jasne vyplýva, že žalovaný nehľadal najlacnejšie autopožičovne. Žalovaný predovšetkým poukazoval na skutočnosť, že poškodené motorové vozidlo zn. TOYOTA RAV4 je zaraďované do nižšej triedy motorových vozidiel ako zapožičané motorové vozidlo zn. VW Touareg. Poškodený si neprenajal motorové vozidlo, ktoré zodpovedalo parametrom poškodeného motorového vozidla, takéto konanie možno považovať za nesúladne s prevenčnou povinnosťou predchádzať zvyšovaniu vzniknutej škody. Pri určení rozsahu náhrady škody nie je daný žiadny zákonný predpoklad pre zvýhodnenie poškodeného. Vzhľadom na to nemôže byť rozsah náhrady škody ovplyvnený subjektívnymi okolnosťami. Pod skutočnú škodu sa majú zaradiť výlučne účelne vynaložené (primerané) náklady a nie všetky náklady, ktoré vzniknú poškodenému (žalobcovi). V žiadnom vyjadrení nepoukazoval na skutočnosť, že poplatok za pristavenie vozidla nevyplýva z faktúry, ale poukazoval práve na to, že žalobca poskytuje svojim klientom prenájom vozidla, resp. v predmete podnikateľskej činnosti má žalobca okrem iného uvedené, že poskytuje prenájom hnutelných vecí. Opätovne poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Žilina č.k. 14C/34/2020-83 zo dňa 11. marca 2021 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10Co/95/2021 zo dňa 28.2.2022. Žalovaný zotrval na svojom odvolacom návrhu.

33. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal vec v medziach § 379, § 380 ods. 1 CSP na základe podaného odvolania žalovaným a postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom, za rešpektovania § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu potvrdený podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vo výrokoch vecne správne rozhodnutie. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

34. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 14Cob/93/2022-156 zo dňa 13.6.2023, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline, v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnemu vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

35. Primárne krajský súd vzhľadom k odvolaniu žalovaného poukazuje na § 379, § 380 ods. 1 CSP, keď základom pre konanie a rozhodovanie krajského súdu sú odvolacie dôvody žalovaného v tejto veci vyjadrené v podanom odvolaní zo dňa 8.6.2022 (č.l. 119 a nasl. spisu). Pokiaľ žalovaný nevykvalifikoval iné odvolacie dôvody, než tie, ktoré boli obsiahnuté v ním podanom odvolaní, tak následne potom ani krajský súd v rámci svojho konania a rozhodovania nemohol posudzovať rozsudok okresného súdu a v ňom obsiahnuté závery, ak sa tieto nestali predmetom odvolania žalovaného. Ak boli súdom prvej inštancie prijaté závery, ktoré v podanom odvolaní odvolateľ nerozporoval, tak tieto sa zákonite bez ďalšieho nemohli stať ani predmetom vyhodnocovania odvolacím súdom, pretože k tomu nebol zákonný priestor, ak v zmysle § 380 ods. 1 CSP je odvolací súd dôvodmi viazaný a súčasne sa nejedná o žiadnu z právnych situácií vyjadrených pod písm. a), b), c) § 379 CSP.

36. Odvolací súd uvádza, že mal spôsobilý predmet posudzovania, a to rozsudok okresného súdu, ktorý má zákonom vyžadované náležitosti riadneho odôvodnenia v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku v dostatočnom rozsahu vysporiadal so skutkovými ako aj právnymi okolnosťami, na v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie uviedol právnú úpravu, ktorú aplikoval. Okresný súd zrozumiteľným a jasným spôsobom vyjadril skutkové zistenia, právne závery, ktoré zdôvodnil a k podstatným okolnostiam sporovej veci sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vyjadril. Aj v zmysle už ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR vyplýva, že ak všeobecný súd stručným a zrozumiteľným spôsobom odôvodní svoje rozhodnutie a vysporiada sa s podstatnými okolnosťami súdnej veci, je z tohto hľadiska jeho rozhodnutie riadne odôvodnené, k čomu došlo aj v danej sporovej právnej veci.

37. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

38. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

39. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

40. Krajský súd uvádza, že základom jeho potvrdzujúceho rozhodnutia bola vyššie citovaná právna úprava. Okresný súd vykonal v intenciách sporových strán dostatočné dokazovanie, z neho vyvodil správne skutkové zistenia a rovnako správne vec právne posúdil. Vzhľadom na konštatovanie vecnej správnosti napadnutého meritórneho výroku rozsudku okresného súdu, ktorým žalobe vyhovel a stotožnenie sa s dôvodmi uvedenými v písomnom vyhotovení rozsudku okresným súdom k tomuto meritórnemu výroku napadnutého rozsudku, krajský súd za aplikácie § 387 ods. 1, 2 CSP odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu v predmetnej časti. Z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 350/09 a rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo 170/2005, pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu nie je potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie závery napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvostupňového súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), a tým je postačujúce len odkázať cez § 387 ods. 2 CSP (do 30.06.2016 cez § 219 ods. 2 OSP) na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom rozsudku okresného súdu. V zásade sa odvolací súd môže obmedziť len na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu a je postačujúce, pokiaľ sa len k vecnej správnosti napadnutého rozsudku okresného súdu, vo väzbe k odvolacím dôvodom zvýraznia právne významné, poprípade skutkovo rozhodné okolnosti a dá odpoveď na kľúčovú odvolaciu argumentáciu.

41. Krajský súd po oboznámení sa s postupom okresného súdu konštatuje, že vydaniu napadnutého rozhodnutia predchádzala činnosť súdu prvej inštancie, ktorá neznemožnila žalovanému ako sporovej strane možnosť aktívnej účasti a právo žalovaného na označenie navrhovaných dôkazov bolo žalovaným zrealizované. Nevykonanie dôkazov podľa návrhu alebo predstáv sporovej strany nie je postupom, ktorým by malo byť porušené právo na spravodlivý proces, pretože rozhodnutie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané, patrí výlučne súdu a nie sporovej strane (§ 185 ods. 1 CSP). Vadou konania sa rozumie len taký závadný procesný postup, ktorým sa sporovej strane znemožní realizácia tých jej procesných práv, ktoré jej CSP priznáva za účelom ochrany jej práv a právom chránených záujmov. K takejto vade konania okresným súdom podľa odvolacieho súdu nedošlo.

42. Z obsahu podaného odvolania je možné prijať záver, že žalovaný okrem iného namieta i nesprávny procesný postup. Odvolací súd, preto vychádzal i zo záverov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z rozhodnutia zo dňa 28.2.2019, sp.zn. 2Cdo/225/2018, v zmysle ktorého „...Pod pojmom „procesný postup“ sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie alebo spor) znemožňujúca účastníkovi (strane sporu) realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom konaní,

potom už „postupom súdu“ zásadne nemôže byť ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol.“ Odvolací súd, vychádzajúc primerane a podporne a v intenciách predmetného rozhodnutia najvyššieho súdu, po vykonaní odvolacieho prieskumu nemohol konštatovať, že by zo strany okresného súdu došlo k nesprávnemu procesnému postupu, resp. porušeniu práva na spravodlivý súdny proces.

43. S námietkou nesprávnych skutkových zistení súvisí tiež otázka právneho posúdenia veci okresným súdom. K námietke odvolateľa o nesprávnom právnom posúdení veci odvolací súd uvádza, že právnym posudzovaním veci súd neporušuje žiadnu procesnú povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona, ani procesné práva účastníka. Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie vecí konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2 M Cdo 4/2009). Takú vadu napadnutého rozhodnutia v posudzovanej veci odvolací súd nezistil a konštatuje, že rozhodnutie okresného súdu sa opiera o tvrdenia a relevantné dôkazy produkované stranami v prvoinštančnom konaní a vychádza zo správne aplikovaných a interpretovaných právnych noriem na dostatočne a správne zistený skutkový stav veci.

44. Medzi stranami konania nebolo sporné, že dňa 18.12.2020 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Toyota Rav4, EČV: ZA000SK, ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému SalixMed, s.r.o. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Citroen C3, EVČ: ZA591BL, ktoré v čase dopravnej nehody bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. Vozidlo bol poškodený nútený dať opraviť, pričom počas opravy si prenajal náhradné vozidlo a uzatvoril dňa 04.01.2021 Zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. 3/2021, na základe ktorej si prenajal motorové vozidlo zn. Volkswagen Touareg. Nájom trval od 04.01.2021 do 14.01.2021, po dobu zotrvania vozidla v servise až do doručenia krycieho listu poisťovňou. Po skončení doby nájmu vystavil prenajímateľ nájomcovi faktúru č. 0052021 za prenájom vozidla v dĺžke 11 dní, čo pri dojednanej výške denného nájomného 110 Eur bez DPH/deň za obdobie od 04.01.2021 do 14.01.2021 spolu s jednorazovým poplatkom za pristavenie a prevzatie, predstavovalo spolu 1.240,- Eur bez DPH. Poškodený postúpil svoju pohľadávku na žalobcu dňa 14.01.2021. Žalovaný listom zo dňa 11.02.2021 oznámil žalobcovi, že dňa 11.02.2021 ukončil šetrenie poisťnej udalosti a priznal sumu 660,- Eur, nakoľko sadzbu nájomného priznal vo výške 60,- Eur s DPH denne. Žalovaný poskytol plnenie vo výške 660,- Eur žalobcovi dňa 15.02.2021.

45. V súvislosti s podaným opravným prostriedkom žalovaného, vo vzťahu k napadnutému rozsudku okresného súdu, ešte odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním, podľa ktorého je odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi odvolateľa, ktoré v sebe zahŕňajú kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si určuje rozsah, ako má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané.

46. Prejednaním veci len v rámci a z tých dôvodov, ktoré žalovaný vymedzil v odvolaní, okresný súd nezistil opodstatnenosť podaného odvolania žalovaným. Krajský súd za aplikácie § 379, § 380 ods. 1 CSP uvádza, že podľa podaného odvolania žalovaným bol napádaný rozsudok okresného súdu v celom rozsahu. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd, po vykonaní odvolacieho prieskumu sa stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia okresného súdu, na dotvrdenie správnosti prijatých záverov okresného súdu, považoval za podstatné zodpovedať na tie odvolacie otázky žalovaného, ktoré podľa odvolacieho súdu mali význam pre rozhodnutie vo veci.

47. Žalovaný v odvolaní uviedol, že „Zároveň nie je možné ceny denného nájmu žalobcu ani overiť, nakoľko nie sú dostupné na internete. V neposlednom rade priznaná výška denného nájmu nezodpovedá triede poškodeného vozidla. Žalovaný má za to, že ak by prvostupňový súd zohľadnil tvrdenia žalovaného a rozhodoval by na základe vykonaných dôkazov, žalobu mal zamietnuť, nakoľko žalovaný uhradil žalobcovi denné nájomné vo výške 60,- EUR podľa prieskumu na trhu, ku ktorému pristúpil žalovaný v rámci šetrenia škodovej udalosti a postupoval pri jej šetrení s odbornou

starostlivosťou.“ V rovine tejto odvolacej argumentácie žalovaného považuje odvolací súd za podstatné poukázať na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu najmä v ods. 26. až 30., cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP, ktoré však nenašlo odzrkadlenie v odvolaní žalovaného, preto odvolací súd nemal dôvod sa odkloniť od záverov okresného súdu

48. Pokiaľ žalovaný v odvolaní uvádzal, že nie je možné overiť tvrdenia žalobcu, že v čase zapožičania motorového vozidla nemal k dispozícii vozidlo tej istej triedy, ako bolo poškodené vozidlo, preto cenu denného nájmu vozidla žalobca prispôbil a znížil, tak táto nenašla odzrkadlenie v argumentácii žalovaného v prvoinštančnom konaní a ani v Oznámení žalovaného, tak ako je súčasťou spisového materiálu (čl. 11 rub spisu), preto odvolací súd považuje za podstatné poukázať na celé odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu, s dôrazom na ods. 27. až 33.

49. V odvolaní žalovaný vzniesol námietku, v zmysle ktorej uviedol, že „... nemôže súhlasiť s tým, že predložené cenníky nemožno považovať za hodnoverné“, ktorej argumentáciou okresný súd venoval pozornosť najmä v ods. 37., 38. napadnutého rozsudku, od ktorých záverov odvolací súd nemal dôvod sa odkloniť a cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP na ne v posúdení (ne)relevancie odvolacej argumentácie odkazuje, keďže sa s nimi stotožnil ako s vecne správnymi.

50. Žalovaný v odvolaní namietal, že žalobca neprispôbil sumu denného nájomného trhu ani triede poškodeného vozidla, ale svojvoľne si určil výšku nájomného, čím nemohla byť zabezpečená primeranosť výšky nájomného tak ako tvrdil okresný súd. Poškodené motorové vozidlo zn. TOYOTA RAV4 je zaraďované do nižšej triedy motorových vozidiel ako zapožičané motorové vozidlo zn. VW Touareg. Napriek tomu, že obe uvedené motorové vozidlá patria do kategórie kompaktných crossoverov, kategórie SUV, je potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že aj pri samotnej kategórii SUV sú rozdiely pri jednotlivých modeloch. Zapožičaný model VW Touareg ktorý patrí do vyššej triedy / premium triedy, kategórie SUV, je vyššia rada ako poškodené motorové vozidlo TOYOTA RAV4/. Ak okresný súd na základe vykonaného dokazovania konštatoval, že žalobca nemal k dispozícii vozidlo obdobné poškodenému v čase poistnej udalosti /uvedené nebolo medzi stranami sporné, keďže dané tvrdenie nebolo žalovaným rozporované/, poskytol teda vozidlo vyššej triedy, ale za nižšiu sumu, než je bežne ponúkané, keďže, ako uviedol, zohľadnil danú situáciu, tak uvedené podľa odvolacieho súdu zodpovedalo obsahu spisového materiálu. Pokiaľ okresný súd zdôraznil v napadnutom rozsudku, že nemožno zaťažovať poškodeného po poistnej udalosti hľadaním vhodnej požičovne, keďže jednak bol obmedzený v užívaní svojho vozidla zavinením iného a jednak ako podnikateľský subjekt predsa nevyhnutne potrebuje vozidlo pre zabezpečovanie svojej podnikateľskej činnosti, súd posúdil dané vzniknuté náklady ako nevyhnutné, nutné a primerané, tak uvedené zostalo v prvoinštančnom konaní nespochybnené žalovaným. Okresný súd poukázal na to, že predložené cenníky mnohých požičovní sa odvíjajú od počtu dní nájmu, kedy nájomca vie uviesť dobu nájmu, pričom žalobca nie je klasickou autopožičovňou, keďže poskytuje náhradné vozidlá pri dopravných nehodách, a preto fakturuje za každý deň rovnakú cenu po celú dobu trvania nájmu, pretože nájomca - poškodený nevie uviesť dĺžku trvania opravy vozidla, doba nájmu sa odvíja od vykonania opravy a vydania krycieho listu, resp. poskytnutím plnenia za opravu. Súhlasí odvolací súd aj so záverom okresného súdu, že pokiaľ sú aj určité rozdiely v cene medzi požičovňami, nemožno na úkor poškodeného vypočítavať aritmetický priemer, ktorý by bol možný pri určovaní škody odhadom, či zisťovaní hodnoty napr. nehnuteľností a pod. Nemožno pre tento prípad určovať cenu nejakým aritmetickým priemerom obvyklých cien obdobných vozidiel v rôznych požičovniach, keďže v danom prípade bolo konkrétne vozidlo, konkrétna zmluva, konkrétny cenník. Okresný súd podľa odvolacieho súdu správne konštatoval, že nemôže byť cena nájmu neprimeraná, mala by byť v obdobnej výške s inými podobnými cenami. Ak na základe výsledkov dokazovania okresný súd ustálil, že cena prenájmu (v prejednávanej veci) je obvyklá s cenou prenájmu obdobných vozidiel, zohľadniac pri tomto konštatovaní i skutočnosť, že žalobca poskytol vozidlo vyššej triedy, keďže obdobné nemal v tom čase k dispozícii, ktorá skutočnosť v relevantnom štádiu konania žalovaným spochybnená nebola, s tým že cena s ohľadom na triedu poškodeného vozidla bola upravená.

51. V odvolaní žalovaný uviedol, že „Pri určení rozsahu náhrady škody nie je daný žiadny zákonný predpoklad pre zvýhodnenie poškodeného. Vzhľadom na to nemôže byť rozsah náhrady škody ovplyvnený subjektívnymi okolnosťami. Rozsah náhrady škody pri prenajatom náhradnom motorovom vozidle je obmedzený hľadiskom účelnosti a nutnosti. Skutočnú škodu treba stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Výška náhrady škody nie je daná čiastkou skutočne vyplatenou v akejkoľvek výške. Skutočná škoda je limitovaná čiastkou účelne

vynaloženou.“ Odvolací súd po vykonaní odvolacieho prieskumu v rozsahu tejto odvolacej argumentácie žalovaného považuje za podstatné zvýrazniť z odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu závery, „.....Poskytnuté náhradné vozidlo bolo síce vyššej triedy, ale aj nájomné je obvykle vyššie než poskytol žalobca, ktorý však cenu upravil vzhľadom na triedu poškodeného vozidla a tým zabezpečil primeranosť aj ceny. Súd zdôrazňuje, že skutočnou škodu je nájomné za prenajaté vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výsledky poisťovne o predpokladanej výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu“, ktoré boli vo vyvolanom odvolacom konaní vyhodnotené ako vecne správne cez úpravu v § 387 ods.1, 2 CSP.

52. Žalovaný v odvolaní namietal, že v žiadnom vyjadrení nepoukazoval na skutočnosť, že poplatok za pristavenie vozidla nevyplýva z faktúry, a preto nemožno súhlasiť s názorom súdu, že tvrdenie žalovaného by malo byť zavádzajúce a nezodpovedá skutočnostiam vyplývajúcich z listín. Z obsahu spisového materiálu z čl. 28 spisu okrem iného vyplýva, že „Nakoľko nárok uplatnený žalobcom v tomto konaní nevyplýva z faktúry vystavenej žalobcom za poskytnuté služby alebo odpredané tovary žalovanému, sme toho názoru, že ustanovenie § 11ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní sa na túto vec nevzťahuje“. Odvolací súd konštatuje, že uvedené tvrdenie žalovaného, ak žalobou bol uplatnený aj nárok na poplatok za pristavenie vozidla, sa potom vzťahuje i na tento nárok a uvedenie okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku zodpovedá obsahu spisového materiálu.

53. Vo vzťahu k svojej odvolacej argumentácii žalovaného, v zmysle ktorej „K uvedenému si žalovaný dovoľuje poukázať na rozhodnutie Okresného súdu Žilina č. k. 14C/34/2020-83 zo dňa 11. marca 2021 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/95/2021 zo dňa 28.2.2022, v ktorom súd vyslovil právny názor, že nepovažuje poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla za účelne vynaložený. Súd poukázal na skutočnosť, že žalobca poskytuje klientom v spojitosti s prenájomom náhradného vozidla komplexné služby, vrátane administratívy a zároveň pristavenia a prevzatia vozidla, pričom nevymedzuje žiaden racionálny a hlavne z pohľadu primeranosti relevantný dôvod, prečo práve za prevzatie a prípravu vozidla má byť hradený aj samostatný poplatok mimo platbu za celú službu.“ V súvislosti s touto odvolacou argumentáciou odvolací súd uvádza, že ju vníma, avšak nemohol ju vyhodnotiť ako takú, ktorá by mala vplyv na vecnú správnosť záverov okresného súdu. Vo vzťahu k poplatku za pristavenie bol Krajským súdom v Žiline v obchodnom súdnom oddelení opakovane vyslovený názor (napr. sp.zn. 13Cob/155/2019, sp.zn. 13Cob/121/2022), ktorý je totožný s názorom okresného súdu v prejednávanej veci, preto z dôvodov Čl. 2 CSP nebol dôvod na odklon v prejednávanej veci. Z podaní žalobcu mal krajský súd za preukázané, že sumu 30 Eur uplatňoval ako paušalizovaný jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, keďže má súvis s prenájomom vozidla. Krajský súd poukazuje na celý obsah zmluvy o nájme, dohodnutú výšku nájmu, dohodu zmluvných strán, keď poplatok za pristavenie a odobratie vozidla je zmluvne dohodnutý paušálny poplatok, ktorý v okolnostiach danej sporovej veci bol dohodnutý spôsobom, pre ktorý nie je potrebné, aby žalobca položkovite preukazoval, čo všetko je v tomto poplatku zahrnuté. Nebolo preto potrebné, aby žalobca v súdnom spore položkovite preukázal, čo zahŕňa poplatok za pristavenie a odobratie vozidla, pretože by uvedené odporovalo charakteru zmluvou o nájme dojednaného jednorazového paušalizovaného poplatku, u ktorého nebolo zistené, že by bol dohodnutý v neprimeranej výške odporujúcej tomu, že išlo o poplatok za pristavenie a odobratie vozidla, ktoré sa stalo predmetom zmluvy o nájme. Krajský súd má za to, že poplatok je všeobecne paušalizovaný ako jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, teda ide o náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla. Poplatok predstavuje náklady, ktoré nepochybne vznikli v priamej súvislosti s poistnou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda na vozidle, ktoré bolo predmetom opravy a nebyť tejto poistnej udalosti, ku vzniku týchto nákladov by vôbec nedošlo. Poplatok za pristavenie a odobratie vozidla uplatnený žalobcom v sume 30 Eur mal nesporný hmotnoprávny základ vyplývajúci zo zmluvného vzťahu založeného zmluvou o nájme, uzatvorenou medzi žalobcom ako prenajímateľom a poškodeným ako nájomcom a z hľadiska nutnosti a účelnosti jeho vynaloženia, a teda dôvodnosti uplatnenia tohto poplatku v rámci náhrady škody, mal krajský súd za to, že i táto časť je krytá príčinnou súvislosťou spojenou so vznikom dopravnej nehody, pretože k vynaloženiu tejto časti nákladov by v prípade absencie vzniku samotnej poistnej udalosti - dopravnej nehody nedošlo. Vzhľadom k charakteru dohodnutého paušalizovaného poplatku za pristavenie a odobratie vozidla v podmienkach danej veci pre opodstatnenosť tejto časti žalobného nároku nebolo potrebné podrobiť žalobcu splneniu dôkaznej povinnosti, obsahom ktorej by bolo preukazovať, čo všetko je zahrnuté v tomto poplatku, ak bolo nepochybné, že bol zmluvne dohodnutý, bol v príčinnej súvislosti so vznikom škodovej udalosti, a to dopravnej nehody, k jeho vynaloženiu došlo, a pokiaľ by nenastala poistná udalosť (dopravná nehoda), tak by poškodený nebol nútený vynaložiť tento náklad.

54. Žalovaný v odvolaní uviedol, že každý je povinný zachovávať vždy taký stupeň pozornosti, ktorý možno od neho vzhľadom na konkrétnu časovú a miestnu situáciu rozumne požadovať (Rozsudok Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 25 Cdo 1369/2006), preto poškodený si mal prenajať vozidlo, ktoré zodpovedalo parametrom poškodenému motorovému vozidlu, konanie žalobcu nebolo v súlade s jeho prevenčnou povinnosťou predchádzať zvyšovaniu vzniknutej škody. „Nesprávnosť právneho posúdenia vyplýva z toho, že súd pripustil záver, v ktorom uviedol, že náklady na zapožičanie náhradného motorového vozidla možno považovať za skutočnú škodu ako ujmu v majetkovej sfére poškodeného, ktorá nastala v súvislosti so škodovou udalosťou a nemôže byť žiadnym spôsobom závislá od správania poškodeného po škodovej udalosti, predmetné tvrdenie však je v rozpore s vyššie uvedeným citovaným ustanovením Občianskeho zákonníka.“ Odvolací súd s týmto tvrdením žalovaného považuje za podstatné zvýrazniť závery okresného súdu, s ktorými sa cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP stotožnil a v zmysle ktorých „Žalobca taktiež predložil cenníky iných požičovní, z ktorých vyplýva cena pre nájom v spornom období a zároveň aj cena primeraného/obdobného vozidla a cena nájmu vozidla vyššej triedy. Na základe tohto možno konštatovať, že žalobca skutočne prispôsobil cenu nájmu s prihliadnutím na cenu nájmu obdobného vozidla a na cenu nájmu vozidla vyššej triedy, ktoré mal k dispozícii. Súd zdôrazňuje, že nemožno poškodeného obmedzovať a nútiť, aby po poistnej udalosti, ktorú nezavinil, a bol teda obmedzený v užívaní svojho vozidla vinou iného, zisťoval cenu nájmu a dostupnosť obdobného vozidla po viacerých požičovniach v danom okrese. Žalobca mu vyšiel v ústrety a ponúkol mu síce vozidlo vyššej triedy, keďže obdobné v tom čase nemal k dispozícii, avšak za nižšiu cenu, než je bežne ponúkaná. V tejto súvislosti je nutné zdôrazniť, že nejde o bežný prenájom vozidla, ale o nájom v dôsledku poistnej udalosti, kedy poškodený nevie určiť pri uzatvorení zmluvy dobu trvania nájmu, keďže nevie posúdiť dobu opravy. Preto nie je možné prihliadať na sadzby v cenníkoch, ktoré sú rozlišované podľa počtu dní nájmu. Preto aj žalobca určil jednotnú cenu denného nájmu bez ohľadu na trvanie nájmu. Z predložených cenníkov zo strany žalobcu vyplývajú ceny obdobného vozidla v rozmedzí 89 eur - 105,60 eur a cena denného nájmu vozidla vyššej triedy je cca 150,- eur. Vzhľadom na to, že žalobca nemal k dispozícii vozidlo obdobné poškodenému v čase poistnej udalosti /uvedené nebolo medzi stranami sporné, keďže dané tvrdenie nebolo žalovaným rozporované/, poskytol teda vozidlo vyššej triedy, ale za nižšiu sumu, než je bežne ponúkané, keďže, ako uviedol, zohľadnil danú situáciu. A vzhľadom k tomu, že nemožno zaťažovať poškodeného po poistnej udalosti hľadaním vhodnej požičovne, keďže jednak bol obmedzený v užívaní svojho vozidla zavinením iného a jednak ako podnikateľský subjekt predsa nevyhnutne potrebuje vozidlo pre zabezpečovanie svojej podnikateľskej činnosti, súd posúdil dané vzniknuté náklady ako nevyhnutné, nutné a primerané. Pokiaľ žalovaný predkladal cenníky s nižšou sumou, než vyplynuli z cenníkov predložených žalobcov, tak tie cenníky predložené žalovaným nie sú hodnoverné a teda ani relevantné, keďže z nich nevyplýva ani obdobie platnosti daných cenníkov“, ktoré predstavovali podľa odvolacieho súdu dostatočné dôvody pre rozhodnutie okresného súdu, napriek prejavenej nesúhlasu žalovaného.

55. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne rozhodnutie, a to vo výroku vo veci samej, ako i v závislom výroku o trovách konania. V podrobnostiach odkazuje za primeranej aplikácie § 387 ods. 2 CSP na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

56. Vzhľadom na výsledky odvolacieho konania s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd uvádza, že v danom prípade nejde o nepreskúmateľné súdne rozhodnutie, ale o rozhodnutie, s ktorého závermi, a to tak skutkovými ako aj právnymi, sa odvolateľ nestotožňuje. Polemizovanie - nespokojnosť odvolateľa s hodnotením vykonaného dokazovania a právnym posúdením sporu súdom prvej inštancie, pokiaľ sú dostatočne dodržané zákonné limity preskúmateľnosti a zrozumiteľnosti dôvodov rozhodnutia (§ 220 ods. 2 CSP), nezakladá dôvodnosť odvolania.

57. Odvolací súd záverom poukazuje na to, že právo na súdnu ochranu nie je právom na úspech v súdnom konaní a toto právo preto nezahŕňa nárok na vyhovenie žalobe na základe procesného útoku žalobcu (sporovej strany). Toto základné právo nezahŕňa ani právo na to, aby všeobecné súdy v civilných konaniach v celom rozsahu rešpektovali a uznávali procesné úkony každého z účastníkov bez zreteľa na ich povahu, dôsledky a vzťah k predmetu konania (pozri II. ÚS 37/2001).

58. Krajský súd napokon považuje za potrebné primerane poukázať aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Cdo 147/2011 z 25. apríla 2012, podľa záverov ktorého odvolací

súd, ktorý sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, neporušil zákon, ak v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa a navyše tiež rozviedol vlastnú argumentáciu.

59. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP, podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie, v spojení s § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, preto mu bola priznaná plná náhrada odvolacích trov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne

posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.